

**Recenzja osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania
habilitacyjnego oraz dorobku naukowego i organizacyjnego
Pana dr Przemysława Gedla**

Dane ogólne

Pan dr Przemysław Gedl ukończył studia magisterskie na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w 1993 r. W 1999 r. w Instytucie Nauk Geologicznych PAN obronił pracę doktorską zatytułowaną „Biostratygrafia i paleośrodowisko paleogenu podhalańskiego w świetle badań palinologicznych”, której promotorem był Pan prof. K. Birkenmajer.

Habilitant po ukończeniu studiów magisterskich został zatrudniony w Instytucie Nauk Geologicznych PAN, początkowo na etacie technika, a następnie asystenta, starszego asystenta, a po obronie pracy doktorskiej, w okresie 2000-2009 na stanowisku adiunkta. W roku 2009 został przeniesiony ponownie na stanowisko asystenta, a od roku 2011 pracował na stanowiskach starszego specjalisty i specjalisty ds. naukowo-badawczych, na którym jest zatrudniony obecnie. Według danych Habilitanta przedstawionych we wniosku ogólna liczba cytowań jego prac wg bazy Web of Science ma wynosić 109 a indeks Hirscha 6. W bazie WoS na dzień sporządzania niniejszej recenzji (15 lutego 2016 r.) liczba wszystkich cytacji Habilitanta wynosi 110 (bez autocytacji = 88) a indeks Hirscha wynosi 6.

Ocena dorobku naukowego

Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego

Pan dr P. Gedl przedstawia jako osiągnięcie habilitacyjne cykl siedmiu samodzielnych publikacji z lat 2000-2015 powiązanych tematycznie pod zbiorczym tytułem: „Zespoły cyst dinoflagellata z utworów eocenu i oligocenu Polski południowo-wschodniej - biostratygrafia, paleośrodowisko i paleogeografia”. Spośród tych publikacji, trzy z lat 2012, 2014 i 2015 zostały opublikowane w polskich czasopismach indeksowanych w bazie JCR, jedna jest rozdziałem monograficznego wydania w serii Special Publications of the Geological Society (2004) a kolejna stanowi monografię, która ukazała się w Studia Geologica Polonica (2013). Pozostałe dwie publikacje zamieszczono w Slovak Geological Magazine (2000) oraz w Acta Palaeobotanica (2005).

Przynajmniej 4 z tych publikacji (3 w czasopismach indeksowanych w bazie JCR oraz jedna w Special Publications of the Geological Society) podlegały rygorystycznemu procesowi recenzji wydawniczej, a i pozostałe 3 również ukazały się w periodykach, których redakcje recenzują ukazujące się tam prace. Dorobek składający się na osiągnięcie habilitacyjne jest więc nie tylko

opublikowany w generalnie dobrych czasopismach, ale obfity objętościowo. Zdaniem recenzenta już sama monografia na temat badań eoceńskich zespołów dinocyst z warstw popielskich jednostki dukielskiej mogłaby stanowić podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Cykl publikacji składających się na osiągnięcie habilitacyjne podejmuje problem określenia wieku morskich osadów paleogenu zachowanych w postaci płątów erozyjnych na obszarze zapadliska przedkarpackiego, Wyżyny Małopolskiej i Wyżyny Lubelskiej, którego ustalenie umożliwiło odtworzenie historii, warunków środowiskowych i zasięgów transgresji morskich. Wyniki tych badań i ich porównanie z dobrze datowanymi zespołami paleogeńskich dinocyst z Karpat zewnętrznych pozwoliły również na odtworzenie paleogeografii badanych obszarów, choć jak sam Habilitant zauważa brak dinocyst, bądź występowanie ich silnie zubożonych zespołów w większości badanych profili osłabia nieco wartość wniosków na temat korelacji oligocenu epikontynentalnego z karpackim.

Do najważniejszych osiągnięć Pana dr P. Gedla przedstawionych w ocenianym cyklu prac należą: ustalenie wieku epikontynentalnych utworów SE Polski, wykonanie korelacji tych utworów z osadami z Karpat fliszowych, dokonanie rekonstrukcji warunków środowiska sedymentacji w postaci jednoznacznego wykazania morskiego środowiska depozycji zastępowanego stopniowo przez środowiska brakiczne i jeziorzyskowo-bagienne oraz wykazanie wystąpienia przynajmniej dwóch transgresji morskich, pierwszej w bartonie/wczesnym priabonie oraz drugiej w późnym priabonie/ropelu. Skala tych dokonań Habilitanta jest zdaniem recenzenta znaczna.

Podstawę powyższych wniosków Habilitanta musiała stanowić precyzyjnie przeprowadzona identyfikacja taksonów mikroskamieniałości, która warunkuje ustalenie wieku badanych utworów. Wymaga to od Habilitanta nie tylko biegłości w identyfikacji cyst dinoflagellata, ale i dobrania odpowiedniej metodyki ich separowania z osadów. Wydaje się, że z problemem tym Pan dr P. Gedl poradził sobie dobrze.

Spośród wielu zagadnień poruszonych w cyklu prac składających się na osiągnięcie habilitacyjne na szczególne pozytywne ocenie zasługują wnikliwe wnioski dotyczące rekonstrukcji paleośrodowiska. Na podstawie różnic ilościowych i jakościowych zespołów dinocyst w badanych profilach utworów epikontynentalnych Habilitant wykazał występowanie drobnych zmian w batymetrii zbiornika, w jego zasoleniu i temperaturze dostrzegając przy tym możliwość zachodzenia lokalnych zmian środowiskowych. Podkreślić też należy, że analizując zapis warunków środowiska sedymentacji w badanych profilach karpackich Pan dr P. Gedl miał świadomość faktu, że dinocysty w nich występujące mogły podlegać transportowi na znacznym dystansie w prądach zawieszinowych, co spowodowało konieczność zachowania szczególnej ostrożności w interpretacji środowiska sedymentacji.

Podsumowując, uważam cykl publikacji Habilitanta pt. „Zespoły cyst dinoflagellata z utworów eocenu i oligocenu Polski południowo-wschodniej - biostratygrafia, paleośrodowisko i paleogeografia” za spełniający wymogi osiągnięcia habilitacyjnego.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Analizując dorobek naukowy Pana dr P. Gedla w okresie po doktoracie należy ocenić go jako znaczny i spełniający – nawet z naddatkiem - pod względem wartości wskaźników bibliometrycznych oraz szerokiego zakresu tematycznego wymogi pozytywnej oceny przy ubieganiu się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Na uznanie zasługuje szczególnie rozległość tematyczna badań podejmowanych przez Habilitanta. Składają się na nią zagadnienia analizy dinocyst centralnokarpackiego paleogenu, miocenu zarówno zapadliska karpackiego, jak i basenu epikontynentalnego, granicy eocen-oligocen oraz kreda-paleogen w Karpatach, zróżnicowania taksonomicznego dinocyst w zależności od wykształcenia litologicznego osadów, w których występują, badań jurajskich dinocyst z Niżu Polskiego, jurajskich i kredowych form z Pienińskiego Pasa Skałkowego a nawet badań dinocyst z obszarów polarnych.

Za satysfakcjonujące należy uznać zarówno podaną wyżej liczbę cytacji, jak i 22 artykuły w czasopismach indeksowanych w bazie JCR nie licząc innych publikacji. W sumie na dorobek publikacyjny Habilitanta składa się grubo ponad 100 publikacji. Należy podkreślić, że w większości z nich Pan dr P. Gedl jest autorem wiodącym. W środowisku polskich i nie tylko polskich geologów habilitant jest uznawany za autorytet w zakresie badań dinocyst. Potwierdza to fakt powierzania mu do recenzowania manuskryptów przez redakcje prestiżowych czasopism, czy też projektów badawczych, nie tylko przez polskie, ale i zagraniczne instytucje. Na podkreślenie zasługuje również kierowanie 3 projektami badawczymi oraz aktywny udział w licznych konferencjach naukowych, w tym zagranicznych.

Oceniając pozytywnie dorobek naukowy Habilitanta, recenzent odczuwa jednak pewien dyskomfort. Jest on związany z niezamieszczeniem w autoreferacie informacji o nieudanej próbie habilitowania się Pana Doktora w 2009 r., której konsekwencją było przeniesienie ze stanowiska adiunkta na stanowisko asystenta. Zamieszczone w autoreferacie informacje o działalności naukowej, w tym o podejmowaniu działań w zakresie uzyskiwania kolejnych stopni naukowych kończą się informacją o obronie doktoratu w 2000 r. Recenzent z naciskiem podkreśla, że brak informacji o nieudanej habilitacji nie stanowi naruszenia obowiązujących przepisów, bowiem obowiązek wyszczególniania wcześniejszych prób jej uzyskania został wprowadzony dopiero w ostatnim rozporządzeniu MNiSW z dn. 30 października 2015 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, podczas gdy Pan dr Przemysław Gedl złożył wniosek habilitacyjny na podstawie przepisów, które jeszcze tego nie wymagały. Jednak zdaniem recenzenta odpowiedzialne uprawianie nauki wymaga albo uznania, że zarzuty podniesione w recenzjach były słuszne, albo też opublikowania pracy polemicznej wobec tych zarzutów, na którą w ramach dyskusji naukowej powinni odpowiedzieć recenzenci, którzy przedstawili opinie negatywne. Niestety, żadnego z tych działań Habilitant nie podjął. Za niewłaściwe uważam nie poinformowanie w autoreferacie zarówno o powodach zmian na stanowiskach

zatrudnienia, jak też o merytorycznych aspektach zarzutów recenzentów. W autoreferacie zamieszczono jedynie nieopatrzoną żadnym komentarzem informację o „zapropozowaniu schematu zonacji dinocystowej dla utworów pienińskiego pasa skałkowego, obejmującego przedział od górnego toarku do oksfordu (Gedl, 2008c)”, bez informacji, iż była ona przedmiotem poprzedniego postępowania habilitacyjnego. Fakt ten nie zmienia wprawdzie jednoznacznie pozytywnej oceny dorobku naukowego Pana dr Przemysława Gedla, ale wywołuje u recenzenta wspomniany dyskomfort.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Dokonując oceny powyższych aspektów należy wziąć pod uwagę, iż Habilitant jest zatrudniony w jednostce nie prowadzącej działalności dydaktycznej. Pomimo tego, Pan dr P. Gedl zdołał wypromować jako współpromotor pięcioro magistrantów, prowadził dwa wykłady i ćwiczenia w dwóch polskich czołowych jednostkach naukowych (Instytut Paleobiologii PAN i Instytut Nauk Geologicznych UJ), a nawet opracował rozdział w podręczniku „Palinologia”. Podsumowując tę część dorobku, uważam ją za bardzo pozytywną.

Ocena współpracy międzynarodowej

Pan dr Przemysław Gedl odbył szereg kilkumiesięcznych staży naukowych w ośrodkach naukowych w Niemczech i w Holandii (w sumie 1,5 roku), a także kilka krótszych w Belgii, Włoszech i Japonii. W ramach badań naukowych współpracował z naukowcami z Czech, Słowacji i Ukrainy. Owocem tej współpracy są liczne publikacje, także w czasopismach indeksowanych w bazie JCR. Pozwala to bardzo pochlebnie ocenić tę część dorobku.

Podsumowanie

Przedstawiony dorobek naukowy Pana Doktora Przemysława Gedla spełnia kryteria Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.) i Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r. nr 196, poz. 1165). W związku z powyższym wnioskuję o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

